

LÁ THƯ MỤC VỤ

Tháng 9 năm ngoái tôi và cha Hồng chính thức dọn nhà qua nhà xứ mới. Nhưng trước đó cả hai tháng tôi và ngài đã âm thầm thu dọn đồ đạc ở nhà xứ cũ mang dần qua bên này mỗi khi có giờ rảnh. Khuân đồ qua thì dễ nhưng ngồi thu dọn các thứ linh kinh để đóng thùng chiếm rất nhiều thời gian. Lôi tất cả các thứ ra để xem thứ gì bỏ đi thứ gì giữ lại. Xem lại tủ áo xem thứ gì nên mang đi thứ gì nên bỏ thùng rác hoặc cho hội bác ái....

Sau đó là việc quét dọn lau chùi nhà cửa và các tủ quần áo, tủ đựng chén đĩa, tủ sách....

khí quét dọn lau chùi như vậy mới thấy được nhiều thứ ẩn dấu trong góc tủ, dưới gầm tủ... có cả xác chuột chết khô nằm dưới gầm tủ lạnh. Sở dĩ như vậy vì nhà xứ cũ có rất nhiều chuột nhất phá phách, không kể gián chạy khắp nơi. Hồi mới về ban đêm thỉnh thoảng thấy tiếng động, nhất là khi ở nhà một mình, cứ nghĩ trộm cạy cửa, ra xem thì không có gì. Đám chuột nhất rất khôn chỉ bẫy được một hai con thôi, sau đó thì bẫy vô dụng vì chúng chẳng thèm ngó ngang nhìn tới nữa dù mồi bẫy thơm phức và khoái khẩu. Sau đó anh Bình (Luyên) đã tới giúp trị gián và chuột bằng thuốc. Thuốc gián thì gián ăn vào sinh bọng lặn ra chết, còn thuốc chuột thì chuột ăn vào mất nước chết khô mà không hôi thối. Một thời gian ngắn sau khi chiến trường gián chuột im tiếng súng thì chúng tôi dọn nhà.

Khi dọn qua nhà mới, cha Hồng được thoải mái hơn ở nhà cũ vì có phòng ngủ riêng cho cha khách. Ở nhà xứ cũ, vì chỉ có một phòng ngủ chính và hai phòng ngủ phụ rất nhỏ chỉ đủ kê một cái giường chiếc. Tôi ngủ trong phòng chính còn cha Hồng ngủ trong một phòng ngủ phụ, còn phòng ngủ kia thì ngài làm văn phòng. Do đó, mỗi khi có khách cha Hồng phải nhường phòng ngủ cho khách rồi leo lên gác ngủ. Dĩ nhiên trước khi khách tới, cha ấy phải dọn phòng, giặt khăn trải giường và bao gối cũ rồi thay khăn trải giường và bao gối mới. Còn tôi thì chuẩn bị thức ăn cho khách, nhưng nếu khách ở lâu thì có các bà Veronica nấu bữa thức ăn mang tới. Không kể phải lên chương trình đưa khách đi chơi, hoặc đi thăm cảnh quan thành phố hoặc những thắng cảnh của Tây Úc.

Dọn nhà hay dọn phòng đều phải quét dọn, hút bụi, lau chùi. Dọn lòng, dọn tâm hồn cũng phải làm như vậy. Cũng phải quét các màng nhện căng trong góc tối tâm hồn. Cũng phải quét những bụi rác ở góc khuất ra để lấy khỏi đó những lỗi lầm mà mình bỏ quên trong đó, hay cố tình nhét nó vào đó mà không dám lôi ra. Cũng phải giặt giữ hồn mình trong ơn thiêng của Chúa, để nó trở nên thơm tho, đẹp đẽ mà đón Ngài ngự vào.

Chúng ta đang bước vào tuần thứ hai Mùa Vọng. Các bài đọc của Chúa Nhật hôm nay cũng mời gọi chúng ta phải chuẩn bị để đón Chúa đến, mời gọi chúng ta dọn đường: *“Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa cho ngay thẳng, hãy lấp mọi hố sâu và hãy bạt núi đồi; con đường cong queo hãy làm cho ngay thẳng, con đường gồ ghề hãy san cho bằng”* (Isaia 40:3-4). Dọn đường ở đây là dọn tâm hồn để có thể nhận ra Thiên Chúa xuất hiện trong những biến cố đời thường mỗi ngày để chào đón Ngài. Các hố sâu của tham lam tiền bạc, ham mê danh vọng chóng qua, và những mê đắm trong thú vui xác thịt cần lấp cho đầy bằng niềm vui của việc cho đi và san sẻ, bằng sự say mê làm vinh danh Chúa, bằng những thú vui của việc đạo đức, sinh hoạt đoàn thể, đọc Kinh Thánh và sách thiêng liêng. Những núi đồi của kiêu căng, tự đắc cho mình hơn người khác hãy bạt xuống bằng sự khiêm nhường sám hối tội lỗi, bằng việc ăn chay cầu nguyện. Những việc làm cong queo không ngay thẳng hãy sửa lại cho ngay. Các cách ứng xử gồ ghề, góc cạnh với nhau hãy san cho bằng trong yêu thương. “Một trăm chỗ lệch” cũng có thể “kê cho bằng” nếu chúng ta thực sự đối xử với nhau như anh chị em trong một nhà.

Khi chuẩn bị đón khách ở xa tới thăm, chúng ta thường nôn nóng mong đợi, nhất là khi đón khách quý tới nhà. Vậy mà khi chúng ta chuẩn bị đón Vua Bình An viếng thăm thì nhiều người lại chẳng chuẩn bị gì hết. Không chuẩn bị vì họ không mong Ngài đến. Giống như các đứa bé mong tới ngày Lễ Giáng Sinh không phải vì mong Chúa đến thăm mà mong Ông Già Noel đến cho quà. Giống như những người không tin Chúa Kitô mong Christmas đến để được dịp đi nghỉ hè.

Càng ngày lễ Giáng Sinh càng phổ biến khắp nơi, nhưng Con Thiên Chúa giáng trần lại càng ngày càng vắng bóng trong lễ hội này. Tệ hơn có người hoàn toàn không quan tâm đến việc dự Thánh Lễ Giáng Sinh vì không biết rằng Christmas là Lễ của Đức Kitô (Mass of Christ) vì Đức Kitô chẳng liên quan gì tới họ.

Chúng ta có mong Chúa đến không? Hay đang mong mau đến ngày đi holiday? Nếu vậy thì Mùa Vọng chẳng đem lại hiệu quả gì trong tâm hồn chúng ta cả. Và rồi Mùa Vọng cũng sẽ qua đi như bao Mùa Vọng khác. Lễ Giáng sinh sẽ đến rồi đi như bao nhiêu Lễ Giáng Sinh khác. Sau đó chúng ta lại sống như bao nhiêu người chẳng biết Chúa Kitô là ai. Và Ngài lại phải sinh ra trong hang đá ngoài đồng vắng như hơn hai ngàn năm trước. Lạnh lẽo. Rét run. Vì không thể tìm được quán trọ nào trong tâm hồn một ai cả.